

نگاهی به پرونده هسته ای ایران در سالی که گذشت

پایان افسانه تعلیق

رضا بابایی

ذیصلاح از البرادعی مدیر کل آژانس اتمی گرفته تا هانس بلیکس مدیر قبلی آژانس و دیگرانی چون اسکات ریتر بازرس سابق سازمان ملل در امور تسلیحات کشتار جمعی، جملگی بر این مهم تأکید کرده اند که نشانه ای از نظامی بودن برنامه هسته ای ایران در دست نیست.

«اسکات ریتر» در یکی از گزارش های خود که در اختیار رسانه ها قرار داد، آورده است: «بنابر شواهد متقن، برنامه هسته ای ایران نمی تواند برای ساخت تسلیحات مورد بهره برداری قرار گیرد، لذا هیچ تهدیدی برای صلح جهانی نیست.» وی می افزاید: «جاسوسان سازمان سیا و سایر کشورهای غربی پیش از سال ۲۰۰۲ اطلاعات زیادی در مورد ایران به آژانس بین المللی انرژی اتمی ارائه کرده اند، اما هیچ کدام از این اطلاعات قابل اطمینان نیستند و نمی توانند ثابت کنند ایران در پی دستیابی به سلاح هسته ای است.» وی همچون بسیاری از افراد یا نهادهای نزدیک یا دور از هیأت حاکمه آمریکا به این نکته نیز اشاره دارد که اساساً اعتبار سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) بخاطر ارائه اطلاعات غلط در مورد تسلیحات

جنبه عدم اشاعه سلاح های هسته ای، «خلع سلاح هسته ای» و «همکاری های صلح آمیز» است، اما کشورهای برخوردار از سلاح هسته ای بی توجه به هر سه جنبه این معاهده، امروزه خود را مدعی و نگهبان NPT در دنیا معرفی می کنند. این سیاست دوگانه حتی هر از گاهی مورد انتقاد افراد و مجامعی در غرب نیز قرار گرفته است. آخرین نمونه آن اظهارات البرادعی مدیر کل آژانس اتمی در دانشگاه اقتصادی لندن بود که رفتار و سیاست هسته ای قدرت های بزرگ به ویژه انگلیس را «مزورانه» و باعث خدشه به رژیم عدم اشاعه معرفی کرد.

در آخرین روزهای سال ۱۳۸۵ عدم تلاش و تمایل ایران برای دستیابی به سلاح هسته ای بیش از هر زمانی به اثبات رسیده و عجیب آن که در همین سال پرفراز و فرود، جبهه غرب با اعمال فشار سیاسی، شورای امنیت سازمان ملل را مجبور به صدوریک بیانیه و دو قطعنامه علیه برنامه و فعالیت های هسته ای ایران کرد. با این وجود، در میان نبودن بحث سلاح هسته ای و اصراری منطق آمریکا و اروپا روی این موضوع بیش از هر زمانی روشن شده است، چون مراجع

از پائیز ۱۳۸۱ تا به امروز که چالش دیپلماتیک بر سر برنامه هسته ای صلح آمیز ایران در صدر اخبار جهانی قرار دارد، تحکیم مبانی معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای NPT و سرکوب تمایل (نداشته) و حرکت (نکرده) ایران برای برخوردار شدن از سلاح هسته ای تنها سطحی ترین لایه و پوشش این منازعه بوده و طرفین خود بدین مهم واقف بوده اند که در ماجرای ایران، موضوع، سلاح اتمی نیست؛ بلکه این کسب یک قابلیت و توانمندی استراتژیک توسط کشوری خارج از مدار غرب و آمریکا و دارای استقلال رأی است که موجبات نگرانی و تحرک جبهه غرب علیه ایران را فراهم آورده است.

از زمان ملی شدن صنعت نفت و به ویژه پیروزی انقلاب اسلامی، قابلیت الگو شدن ایران برای کشورهای منطقه و در حال توسعه، اصلی اثبات شده است و این خود به حساسیت آمریکا و غرب نسبت به حرکت نوین ایران به سمت قله های علمی در عرصه های مختلف خصوصاً در زمینه فناوری صلح آمیز هسته ای افزوده است. صلح آمیز بودن است معاهده NPT دارای سه

